

Kan socialministeren give et overblik over, hvordan situationen er rundtomkring i landet for den her gruppe af udsatte børn?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg tror, vi har en meget broget situation i forhold til, hvordan det her ser ud, for som den radikale ordfører ganske rigtigt anfører, er der nogle, der er gode til det i nogle amter, og nogle, der er mindre gode til det i andre amter.

Men jeg kommenterede jo netop beslutningsforslaget ved at sige, at vi synes, der allerede er sat meget i gang, der gerne skulle kunne få alle op på et højt niveau, som så er med til at sikre, at de her børn ikke falder igennem.

Jeg synes, vi har taget en lang række initiativer, der sikrer tværfagligheden på det her område, at informationer kommer videre, sådan at vi ikke oplever de situationer, at børn står tilbage, når deres far eller mor er blevet indlagt på en psykiatrisk afdeling eller er ude i et misbrug, at systemerne bliver bedre til at tale sammen. Det er jo bl.a. nogle af de initiativer, vi har taget, der skal styrke den kommunikation.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Nu sagde ministeren, at med hensyn til børn af psykisk syge forældre eller børn af misbrugsforældre var der ikke noget belæg for, at de havde nogen særlige symptomer.

Så vil jeg sige, at hvis ministeren læser en bog, der lige er kommet, der hedder »Sårbare børn«, vil ministeren kunne se, at det netop er de børn, som er så sårbare, og at det netop er et tabueme, hvis en far eller mor er psykisk syg eller har et misbrugsproblem. Derfor er det vigtigt, som forslagsstillerne har skrevet i beslutningsforslaget, at man netop kommer ind omkring det tabueme og får drøftet, hvad det egentlig er, der er galt med faren eller moren, så det ikke er noget, der bliver talt om rundtomkring.

Kl. 14.10

Så mit spørgsmål til ministeren er: Er det ikke meget vigtigt, at børn får at vide på deres niveau, hvad det er, deres forældre fejler? Er det ikke vigtigt, at de får talt sammen og finder ud af, at de ikke er så mærkelige, og at de ikke står udenfor, fordi de ikke kan tage kammerater hjem, fordi der altid er kaos derhjemme?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jo, jeg synes, det er meget vigtigt, og det er jo også derfor, der er blevet afsat 350 mio. kr. til det her område alene for at bedre situationen.

Det er Sundhedsstyrelsen, der har undersøgt sagen og vurderet, at cirka halvdelen i alle de her familier med misbrug ikke havde nogen særlige symptomer. Det kommer jo også helt an på misbrugets omfang og på, hvor mange ressourcestærke familiemedlemmer der i øvrigt er omkring barnet. Det synes jeg selvfølgelig er en vigtig pointe at have med, for man skal jo heller ikke behandle nogen, der ikke har behov derfor.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Nu ved vi jo godt, at både venner og også familie til misbrugsfamilier har distanceret sig, de har valgt dem fra, netop fordi der er så mange problemer, så børnene står derfor meget alene. Det er også dem, man kalder de tavse børn.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Når nu man siger, at man har afsat penge netop til at bryde den negative sociale arv, hvad er der i det her forslag, som er så vanskeligt, at man ikke kan gå ind og yde hjælp til det?

Jeg har hørt, hvad ministeren sagde i redegørelsen, men der må da være noget, der bevirker, at lige præcis det her, som er et tilbud, vil man ikke yde penge til. Der må vi lige høre: Hvad er det helt eksakt, der gør det?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er bl.a., som jeg sagde i min svartale, at jeg er lodret imod forslaget om, at der skal gives et permanent tilbud om terapeutisk støtte til alle de her børn, fordi jeg mener, at det er at skyde over målet, og at man kan risikere at behandle nogle, der ikke nødvendigvis har behov for den type behandling. Det synes jeg er dårlig brug af den økonomi, der er på området. Der synes jeg, at vi skal målrette de penge, vi har, bedst muligt.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Er ministeren klar over, at det er sådan i dag, at hvis en mor prøver at begå selvmord og ryger akut på den lukkede afdeling, så er der ikke tilbud til hendes børn, hvis de efterfølgende har brug for hjælp i form af samtaler? Så er det meget op til børnene og dem, de kender, at få organiseret en eller anden form for støtte og hjælp.